

عنوان مقاله:

ایل راه های فارس پل ارتباطی مسیر دریایی به مسیر زمینی شاهراه خراسان (راه ابریشم)

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی باستان شناسی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سیروس برفی - سرپرست پژوهشهای باستان شناسی پایگاه پژوهشی بیشاپور

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین راه های دنیای کهن راه تجارت بین شرق و غرب است که به دلیل اهمیت تجارت ابریشم خاور به باختر در دوران معاصر (از سال 1877) بین پژوهشگران به راه ابریشم شهرت یافته است. این مسیر نه تنها اهمیت تجاری بلکه سیاسی و نظامی نیز داشته است. در کتابهای تاریخ و جغرافیای تاریخی، جاده خراسان بزرگ یا شاهراه خراسان بزرگ به بخشی از این راه که از ایران فرهنگی گذر میکند نام نهاده اند. راهی که پژوهشگران معاصر از آن به عنوان راه ابریشم نام میبرند چند مسیر به موازات همدیگر است که شبکه ای از راه های فرعی نیز به آن متصل بوده است. مهمترین فرضیه در این مقاله آن است که ایل راه ها و مسیرهای ارتباطی در فارس که شواهد باستان شناختی آن در مسیرهای کوهستانی از جمله بقایای پلها و راه های سنگفرش همچنان موجود است، حلقه ارتباطی مسیر خاوری باختری دریایی را به مسیر زمینی شاهراه خراسان بزرگ در شمال فلات ایران پیوند میدهد. بیشتر ایلراه ها و مسیرهایی که کوچ نشینها امروزه می پیمایند تا از بیلاق به قشلاق و بلعکس بروند، همان راه هایی است که انسان هزاران سال برای گذر از کوه ها از آن می گذشته است. گرچه امروزه با پیشرفت تکنولوژی و صنایع در مناطق کوهستانی با بریدن کوه ها با ماشین آلات راه سازی مدرن، ایجاد پلهای بتونی بزرگ و احداث تونلها مسیرهای جدیدی را گشوده اند؛ اما در بیشتر مسیرها تنها راه چاره گذر از یک رشته کوه، عبور از تنگه های طبیعی و ایل راه های باستانی است. از اهداف اصلی این پژوهش میتوان به شناخت ایلراه ها و اهمیت آنها در شبکه راه های ارتباطی جنوب ایران به عنوان حلقه اتصال مسیر دریایی به زمینی شاهراه خراسان بزرگ یا همان مسیر امروزی راه ابریشم نام برد.

کلمات کلیدی:

فارس، شاهراه خراسان، ایلراه، جاده ادویه، راه ابریشم.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/978779>

